

عنوان مقاله:

زبان محوری و نقش آن در نوآوری های شعر سپید و شعر حجم

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 17، شماره 33 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

حمید جعفری قریه علی - دانشگاه ولی عصر (عج)؛ رفسنجان

نرگس باقری ملاحسنعلی - دانشگاه ولی عصر (عج)

الهه جعفری هرفته - دانشگاه ولی عصر (عج)

خلاصه مقاله:

بعد از ظهور نیما و پیدایش شعر نو فارسی و تثبیت این نوع ادبی جدید، جریان های مختلفی در شعر نو فارسی شروع شد. یکی از این جریان ها، «شعر زبان محور» است. این جریان شعری با تاکید بر اهمیت زبان در شعر، بازی های زبانی و رفتارهای زبانی، توانایی های زبان را کانون توجه خود قرار می دهد. این پژوهش به شیوه توصیفی-تحلیلی با بهره گیری از نظریه های ادبی به ویژه نظریات وینگنشتاین به بیان نقش و اهمیت زبان در شعر معاصر می پردازد. هدف پژوهش پیش رو، معرفی این جریان شعری و بررسی مولفه های آن، بر پایه نظریات نقد ادبی جدید است. بر اساس نتایج به دست آمده، شعر زبان محور از قابلیت های زبان برای ایجاد نوآوری بهره می برد و با قدرت زایش مستمر خود، فضاها و فرم های جدیدی را می آفریند. در این نوع شعر با یک بازی زبانی روبه رو هستیم که در آن هدف، انتقال معنای مشخص نیست، بلکه فراهم کردن امکان ارتباط های معنایی متکثر با خواننده است.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: شعر معاصر، زبان محوری، بازی های زبانی، وینگنشتاین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734390>

